

prima instanță: E.Grumeza
instanța de apel: Iu.Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

dosarul nr. 2ra-1145/13

ÎNCHEIERE

08 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Galina Stratulat

Judecătorii Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Hidirov Muhsinjon,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hidirov Muhsinjon către Severin Viorica cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Hidirov Muhsinjon, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți din 07 mai 2012,

c o n s t a t ă

La 05 iulie 2011 Hidirov Muhsinjon s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Severin Viorica cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra 1/2 din apartament și 1/2 din garaj, stabilirea modului de folosință a imobilului, instalarea în apartament, partajarea garajului în 1/2 cote-părți, și partajarea bunurilor mobile.

În motivarea acțiunii reclamantul Hidirov Muhsinjon a invocat că, din anul 1998 locuiește în R. Moldova, iar la finele anului 1999 a făcut cunoștință cu pârîta Severin Viorica.

În ianuarie 2000 Hidirov Muhsinjon și Severin Viorica au decis să locuiască împreună, să ducă gospodărie comună și să folosească un buget comun.

În iulie 2003, acumulînd împreună o suma anumită de bani, au cumpărat apartamentul nr. 7 din str. Alexandru cel Bun, 30, mun. Bălți. Apartamentul în cauză a fost înregistrat pe numele Vioricăi Severin.

După procurarea apartamentului, au efectuat în el reparație, au instalat geamuri noi, uși, tehnică sanitară, au instalat pardosele noi și au făcut și alte lucrări de reparație, ce au majorat esențial costul apartamentului.

În anul 2002 în comun au decis să construiască un garaj pe str. Bulgară 45, mun. Bălți, care a fost dat în exploatare la 15.06.2005, nr. Cadastral 0300201.217.03, fiind înregistrat la fel pe numele pârîtei.

La 23.02.2008 Hidirov Muhsinjon și Severin Viorica au înregistrat căsătoria. Dar la 03.06.2011 pîrîta a venit acasă împreună cu copii și 1-a anunțat pe reclamant că acesta trebuie să plece din casa ei, strîngîndu-i toate lucrurile personale.

În prezent reclamantul nu are alt loc de trai, toate bunurile au fost dobîndite din sursele comune, iar pîrîta îl împiedică în dreptul său de a folosi spațiul locativ.

Reclamantul indică, ca în perioada convețuirii cu Severin Viorica au dobîndit și bunuri mobile.

Consideră reclamantul că toate bunurile imobile : apartamentul, garajul, cît și bunurile mobile urmează a fi partajate în două părți egale.

Astfel, solicită reclamantul Hidirov Muhsinjon: recunoașterea dreptului de proprietate asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartament din str. Alexandru cel Bun, 30, ap. 7, mun.Bălți, nr. Cadastral 0300201.193.01.007 și recunoașterea dreptului de proprietate asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte din garajul din str. Bulgară 45, mun.Bălți, nr. Cadastral 0300201.217.03.

Stabilirea modului de folosință a apartamentului, atribuindu-i reclamantului, (conform actului de expertiza), în folosință odaia mai mare, iar pîrîtei odaia mai mică, celelalte spații din apartament de lăsat în folosință comună.

Instalarea în apartamentul litigios și obligarea pîrîtei să nu-i creeze obstacole în folosirea spațiului locativ.

Partajarea în două părți egale a garajului, din str. Bulgară 45, mun. Bălți cu atribuirea întregului garaj în proprietatea personală a reclamantului cu încasarea de la el a sulteii în beneficiul pîrîtei.

Partajarea bunurilor mobile cu atribuirea către Hidirov Muhsinjon a bunurilor în sumă totală de 32 674 lei, iar pîrîtei Severin Viorica bunuri mobile în sumă totală de 33 200 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 07 mai 2012 acțiunea a fost admisă parțial, s-a adjudecat în beneficiul lui Hidirov Muhsinjon următoarele bunuri mobile: set de mobilă moale din piele cu costul de 22 000 lei, DVD cu costul de 1 200 lei, cuptor cu microunde „Daewoo” cu costul de 800 lei, tumbă cu două polițe cu costul de 50 lei, masă rotundă cu costul de 50 lei, în total avere în sumă de 24 100 lei.

S-a adjudecat în beneficiul Vioricăi Severin următoarele bunuri mobile: set mobilă moale în colț cu costul de 5 700 lei, covor cu costul de 1 000 lei, televizor „Grundic” cu costul de 600 lei, centrul muzical „JVC” cu costul de 1 500 lei, frigider „AMICO” cu costul de 3 000 lei, aragaz cu costul de 1 000 lei, televizor „LG” cu costul de 600 lei, set mobilă pentru copii de culoare verde cu costul de 2 000 lei, mașină de spălat „Indezit” cu costul de 3 000 lei, dulap în coridor de culoare cafenie cu costul de 1 500 lei, dulapul din baie cu costul de 1 000 lei, oglindă cu poliță în baie 100 lei, iar în total avere în sumă de 21 000 lei.

Pretențiile lui Hidirov Muhsinjon către Severin Viorica cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă parte din apartament, ½ cotă parte din garaj, stabilirea modului de folosință a imobilului, instalarea în apartament, partajarea garajului în ½ cote-părți – s-au respins integral.

S-a încasat de la Hidirov Muhsinjon în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 9423 lei.

S-a încasat de la Severin Viorica în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 630 lei.

La intrarea hotărârii în vigoare se anulează interdicția de înstrăinare aplicată prin încheierea judecătorească din 06 iulie 2011 asupra apartamentului din str. Alexandru cel Bun 30, ap.7, mun.Chișinău și asupra garajului din str. Bulgară 45, mun.Bălți, nr. Cadastral 0300201217 03 ce-i aparțin cu drept de proprietate lui Severin Viorica.

La 24 mai 2012 Hidirov Muhsinjon a declarat apel împotriva hotărârii judecătorești Bălți din 07 mai 2012, solicitând casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile sale integral.

În opinia apelantului, instanța nu a aplicat prevederile art. 1339 , 1341 CC care erau aplicabile la speța dată , dar eronat a aplicat prevederile art. 320, 321 și 344 CC.

Invocă, că între părți a avut loc o asociere, iar ca rezultat al asocierii, au procurat apartament, au construit garaj și au agonisit și alte bunuri mobile, care solicită a fi partajate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2012 s-a respins apelul declarat de Hidirov Muhsinjon, cu menținerea hotărârii Judecătorești Bălți din 07 mai 2012.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile 130 Codul de procedură civilă a pronunțat hotărâre legală.

Nici în instanța de fond și nici în instanța de apel apelantul nu a prezentat probe în susținerea argumentului că ambele părți au urmărit în comun scopuri economice ori alte scopuri, fără a constitui o persoană juridică, sau asociat, împărțind între ele foloasele și pierderile obținute.

Totodată art. 344 alin.(1) CC prevede că proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulți titulari, iar alin. (2) prevede că proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.

Potrivit art. 320 alin. (1) CC, dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândește de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta sunt translativ de proprietate.

În conformitate cu art. 321 alin.(2) CC în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Potrivit contractului de vînzare-cumpărare a imobilului din str. Alexandru cel Bun 30, mun. Bălți, vînzătorul Badiuc Mariana la 21.07.2003 a vîndut cumpărătorului Severin Veronica la prețul de 18 000 lei apartamentul în litigiu. Contractul fiind înregistrat la OCT Bălți la 23.07.2003.

Instanța de apel remarcă că, Hidirov Muhsinjon pretinzînd la dreptul de coproprietar al apartamentului și garajului din litigiu, se bazează doar pe declarațiile martorilor, însă nu prezintă nici o probă materială, un înscris, care ar demonstra aportul material adus pentru dobîndirea bunurilor, în scopul agonisirii de foloase, adică circumstanțe ce rezultă din contractul de societate civilă.

Or, potrivit art. 118 (1) CC fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune astfel.

La 31 ianuarie 2013 Hidirov Muhsinjon a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, consideră hotărîrile judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

La data de 22 martie 2013 Severin Viorica a depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care a invocat dezacordul cu recursul depus de Hidirov Muhsinjon, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrilor judecătorești.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în

drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Hidirov Muhsinjon, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Hidirov Muhsinjon, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Hidirov Muhsinjon ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC,
completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Hidirov Muhsinjon, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul /semnătura/ Galina Stratulat

Judecătorii /semnătura/ Iuliana Oprea

/semnătura/ Iurie Bejenaru

Copia corespunde originalului
Judecător

Iurie Bejenaru